

Ρωσοϊαπωνικός πόλεμος.

Ίάπωνες διαρχόμενοι ποταμών

μου, ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀγριοβιολέ-
τα μου, ὅταν ὁ ἥλιος ρίπτῃ τὴν τελευταίαν ἀκτίνά του.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Λὰ Τοῦρ, ὡσεὶ προβλέπων τὸ
μέλλον. Θὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους, θὰ πλουτίσω, θὰ
δοξασθῶ, ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ ὄλου αὐτοῦ τοῦ θριάμβου,
ἡ μόνη χαρά μου θὰ εἶναι ν' ἀκούω, ὡς ἐν ὄνειρῳ, τὸ
γλυκὺ αὐτὸ τετράχορδον, ὅπερ τηρεῖ τὸ μυστικὸν τῆς
καρδίας μου. Χαῖρε!»

Ὅταν γέρων λευκότριξ ἀπεφάσισεν ὁ Λὰ Τοῦρ νὰ
ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἡ μεγαλειτέρα ἐπιθυ-
μία του ἦτο νὰ σφίξῃ ἐπὶ τῆς καρδίας του τὸ τετρά-
χορδον ἐκεῖνο, εἰς ὃ ὁ πατήρ του εἶχεν ἀφήσει τὴν
ψυχὴν του, ὡς ἔλεγεν εἰς τὸν Γκλόυκ.

Καὶ δι' αὐτό, ὅταν μετὰ τὴν ἀποθέωσίν του, εὐ-
ρέθῃ μόνος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐζήτησε τὸ πατρι-
κὸν τετράχορδον. Ὁ ἀδελφός του, ἀγαθώτατος ἐπαρ-
χιώτης, οὐδέποτε δώσας σημασίαν εἰς ἐν τετράχορ-
δον, ἐγέλασεν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Λὰ Τοῦρ ἐπέμενε,
μετέβη καὶ τὸ ἔλαβε ἀπὸ ἐν ἐμάριον ὅπου ἐκρέματο
σκονισμένον με μ' ἂν χρυδὴν καὶ τεθραυσμένον τόξον.

Ὁ Λὰ Τοῦρ ἐγονυπέτησε καὶ ἔθλιψε τὸ ἅγιον λεί-
ψνον ἐπὶ τῆς καρδίας του.

«Ἀχ! ἀδελφέ μου! Τὸ τετράχορδον αὐτὸ μ' ἔκαμε
νὰ ἐπιθυμήσω τὴν πατρίδα. Ὅταν ἦμην νέος.....»

Μετὰ διετίαν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπανα-
στάσεως, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ ὁ φίλος του
Βολταῖρος, ἀπέθανεν εἰς Σαιν-Κεντέν. Ὁ ἐφημέριος
Ντουπλικέ ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου του: Πολίτης
καλός — πνεῦμα δίκαιον καὶ ἀγλαές, —
καρδία εὐθεῖα καὶ γενναία, — καὶ τριάκοντα
δύο ἄλλους στίχους εἰς ἐπιγραφικὸν ὕψος. Καὶ ὅμως
ἠδύνατο νὰ λείψασί καὶ αἱ τριάκοντα δύο αὐταὶ γραμ-
μαὶ καὶ νὰ τεθῇ μόνον: Ἐνταῦθα κεῖται ὁ
Λὰ Τοῦρ. Ὅστε λέξις ἐπὶ πλέον, κινθ' ὅσον τὸ ὄ-
νομα αὐτὸ ἀνακαλεῖ ἓνα ἄνθρωπον καὶ ἓνα κλιλιτέ-
χνην, ἐπιλέγει ὁ Ἀρσέν Οὐσαί εἰς τὴν Πινακοθή-
κην τοῦ ἸΗ'. αἰῶνος, ἐξ ἧς ἠρανίσθη τ' ἀνωτέρω.

ΑΛΕΞ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ⁽¹⁾

Β') ΙΑΠΩΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

1. **Onu* ⁽¹⁾

**H ānoizis*.

*Στὸ λιμάνι τῆς Νανίβα, τὰ ἄνθη τῶν δέν-
δρων πάγουν ν' ἀνοίξουν ἀφοῦ ἀπέρασεν ὁ χει-
μῶνας, τώρα ποῦ ἔφθασεν ἡ ἀνοιξίς, ἀνοίγουν
τὰ ἄνθη τῶν δένδρων.

2. **H αὐτοκράτειρα ΖΙΤΟ* ⁽²⁾

Eis τὸν θάνατον τοῦ Αὐτοκράτορος Τεν-μπούν-Τεν ὁ

*Ὁ μέγαλε μου αὐθέντη, αὐθέντη τοῦ κόσμου,
τὸ βράδυ ἔστρεφες τὸ βλέμμα πρὸς τὰ δένδρα
μὲ τὰ κοκκινωπὰ ἄνθη τοῦ λέρου τῶν Πνευμά-
των, καὶ τὸ ἔξημέρωμα τὰ ἐζητοῦσες μὲ τὰ
μάτια. Σήμερον (ἐὰν ἐζῶσες) τὰ μάτια σου θὰ
τὰ ἐζητοῦσαν ἀκόμη καὶ αὐριον ἀκόμη θὰ τὰ
θωρούσες. Καὶ ὅταν ἔρχεται τὸ βράδυ, ἐγὼ ση-

1) *Ὁ ἀρχαιότερος λυρικός ποιητὴς Ἰάπων, ἐλθὼν τὸ
285, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, ἐκ τῆς Κορέας εἰς τὴν Ἰα-
πωνίαν.

2) *Ἐζησε καὶ ἐβασίλευσε περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐβδόμου
αἰῶνος. Ὁ υἱὸς αὐτῆς, Οἰο-τσουνο-Οζυ, ἐπῆρξεν ὡσαύ-
τως ποιητὴς πρὶν ἢ ἀποθάνῃ, ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιεσσάρων
ἐτῶν, συνέθεσε τὴν ἐξῆς ποιητικὴν στροφὴν: «Παρατη-
ρῶν ἀγρίας νήσους αἱ ὁποῖαι κραυγάζουν ἐπὶ τῆς παλαιᾶς
λίμνης τοῦ Ἰβαρέ, ἐγὼ θὰ ἐξαφανισθῶ μεταξὺ τῶν
νεφῶν.»

*) Τέλος.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

κλώνω τὰ μάτια πρὸς τὸ λόφο καὶ λυποῦμαι κατάκαρδα. Ἐρημη, τὸ χάραγμα, ἡ χειρίδα τοῦ πρόστυχου (πενθίμου) φρεμάταός μου δὲν εἰμπόρεσε νὰ στεγνώσῃ μία μὴν στιγμή (γιατὶ τὰ δάκρυά μου ἐξακολουθοῦν νὰ πέφτουν).

3. Γιάκα Μότσι. (1)

Ἡ εὐτυχία σου ἄς ᾔη ἀστείρευτη καθὼς τὸ χιόνι ποῦ πέφτει, αὐτὴ τὴν ἡμέρα τῆς γεννημένης ἀνοίξεως, ποῦ ἀνοίγει τὸ χρόνο.

4. Χίτο-Μάρο. (2)

Ἡ διαμονὴ τοῦ Μικάδου.

Ὁ ἀνώτατος αὐθέντης, ποῦ εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς θεούς, ἔχει τὸ λημέρι του εἰς τὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ τῆς Βροντῆς, ἀνάμεσα εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ.

5. Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ

Ἄοχο-τόμο-νο ὄζι (3)

Ἡ τέχνη τοῦ κυβερνᾶν.

Μὲ τὴ μάθησι καὶ τὴν ἀρετὴ λαμβάνομε τὰ διδάγματα τοῦ οὐρανοῦ· αἱ ἀγαθαὶ συμβουλαὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ ἕνα ὑπουργὸν εἰλικρινῆ· ἐγὼ εὐρίσκωμαι συγχυσμένος διὰ τὴν ὀλίγη ἐπιτηδειότητα ποῦ ἔχω εἰς τὸ νὰ κυβερνήσω τὸ κράτος· πῶς θὰ εἰμπεροῦσα νὰ κυριεύσω καὶ νὰ ἐξουσιάσω τὴν οἰκουμένη;

6. Ὁ Αὐτοκράτωρ Τεν-Δζι Τεν ο. (4)

Ὁ ἀγροικὸς βίος.

Τὸ φθινόπωρο γίνεται ὁ θερσιμός· ἡ σκεπὴ τῆς καλύβης κάμνει νερὰ ἀπ' ὄλα τὰ μέρη, καὶ τὰ ἐνδύματά μου ἐμαλάκωσαν ἀπὸ τὴ δροσιά.

7. Νάκα-Μάρο. (5)

Σκέψις τῆς μακροσμένης παιριδος.

Εἰς τὸν οὐράνιον θόλον αὐτὴ τὴ στιγμή ποῦ σηκώνω τὸ βλέμμα, τὸ φεγγάρι δὲν σηκώνεται τάχα ἐπάνωθε ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ Μινάζα, εἰς τὴν χώραν τῆς Κασούγκα;

8. Ἡ αὐτοκράτειρα Μπουντόκ. (6)

Τὸ φεγγάρι.

Τὸ ἀξανάμενο φεγγάρι κινεῖται εἰς μία λίμνη καταχρησῆς· τὸ συκομώρινο κουπί κτυπᾷ τὴν

ὄχθη τῶν ροδίνων νεφῶν· ἐπάνω εἰς τὸν πύργον τὸ φεγγάρι λάμπει εἰς τὸν ζάστερον οὐρανόν.

9. Ἰσέ (1)

Ἡ προσδοκία.

Ἐεῦροις πόσο μακρὰ μία νύκτα ἕως τὴν αὐγή, ὅταν μονάχη, ὠϊμέ, ἀγρυπνῶ καὶ στενάζω;

10. Κιντισουνέ. (2)

Τὸ γῆρας.

Τὸ χιόνι ποῦ πέφτει δὲν εἶνε ἐκεῖνο τῶν ἀνθρώπων ποῦ πέρνει ὁ ἀνεμος, ἀλλὰ τὸ χιόνι τῶν ἐτῶν μου.

11. Χαρουνόμου. (3)

Ὁ ἄνθρωπος.

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε τὸ ἀληθινὸ φρούριο· ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ προμαχώνας, ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἡ τάφος· ὁ φίλος εἶνε ἡ ἀγαθοεργία· ὁ ἐχθρὸς, ἡ βασκανία.

12. Ἰόρι-γιέ. (4)

Οἱ ἀλιεῖς.

Νὰ εἰμπεροῦσα πάντοτε ἐδῶ νὰ θαυμάζω ταῖς βαρούλαις τῶν ψαράδων, ποῦ ρίχτουν τὸ ἀγκίστρι, λάμνοντες σιμὰ εἰς τὴν ὄχθη!

XXXXXXXXXXXX

1.

Δίχως ἀνάπασι τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, σπρωγμένα ἀπὸ τὴν τρικυμία, συντρίβονται ἐναντίον σκοπέλου. Δίχως νὰ εὔρω ποτὲ ἀνάπασι, σκληρὴ καρδιά, ἡ ἀγάπη μου συντρίβεται ἐναντίον τῆς υπερηφανείας σου.

ΣΙΓΚΕ ΓΙΟΥΚΙ

2.

Τὸν ἀπήνητησα εἰς τὸ δρόμο, ἀλλὰ δὲν εἰμπόρεσα καλὰ νὰ τὸν κυττάξω· ἔξαφνα ἔξαφανίσθη. Ἐτσι μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ἔξαφανίζεται ἀνάμεσα εἰς τὰ σύγνεφα τὸ φεγγάρι.

ΜΟΥΡΑΣΑΚΙ ΣΙΚΙΜΠΟΥ

3.

Τὴν εἶδα, καθὼς ἀστραπὴ σχίζει τὸν ἀέρα καὶ εὐθὺς χάνεται, ἀλλὰ τὴ στιγμήν ἐκεῖνη μία ἔξαφνη φλόγα αἰσθάνθηκα ν' ἀνάψῃ εἰς τὰ σωθικά μου. Ἐπρόσβαλε τὰ τρυφερά μου μέλη καὶ

1) Ποιήτρια τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

2) Ποιητὴς τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

3) Ποιητὴς καὶ στρατιωτὴς τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος.

4) Ποιητὴς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ὁ De Rosny συμπαράβαλλε τὴν ἐξῆς στροφήν τοῦ γάλλου ποιητοῦ.

Leonard :

Je tressaille au bruit de la rame
Qui frappe l'écaume des flots ;
J'entends retentir dans mon âme
Le chant joyeux des matelots.

1) Ποιητὴς τοῦ τέλους ἑβδόμου αἰῶνος.

2) Ποιητὴς τοῦ τέλους ἑβδόμου αἰῶνος.

3) Ἐζησεν εἰς τὸν ἑβδόμον αἰῶνα.

4) Ἐβασίλευσεν ἀπὸ ἔτους 662 μέχρι τοῦ 672.

5) Ἐζησεν εἰς τὸν ὄγδοον αἰῶνα.

6) Ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 851 — 858.

